

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

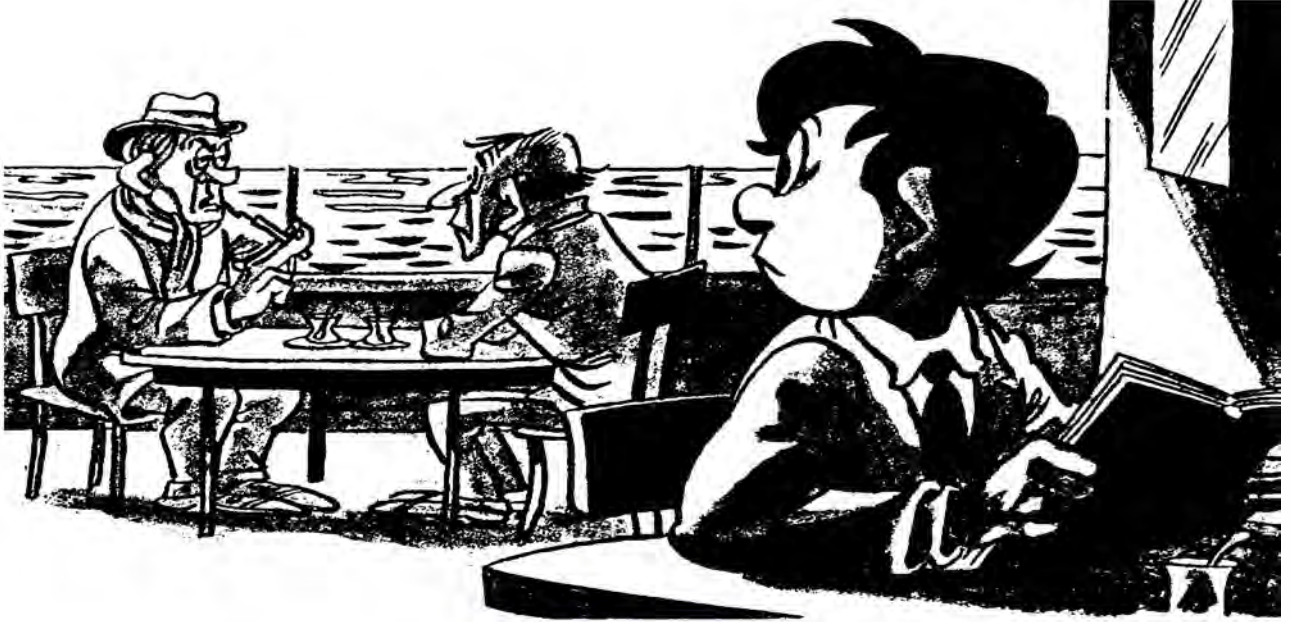
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BİR AKIL VEREYİM

AZİZ NESİN

GIRGIR

Ücretsiz online Türkçe sözlük: <https://rantey.org>

MİM UYKUSUZ

İKİ AYDIR İŞSİZİM,
AMA, SAKIN AKIL VER-
MEYE KALKMA!

HEPİMİZ İŞSİZLİK
ÇEKTİK. İŞSİZLİK ÇEK-
MEYEN VAR MI?

AFEDERSİNİZ, AKIL VERMEDEN
BANA BİR CİGARA DAHA
VEREBİLİR MİSİNİZ?

TABİİ,
BULURUN!

*Yazah:
Aziz Nesin
Çizen:
Mim Uykusuz*

BİR AKIL VEREYİM

Son vapurla Kadıköy'e dönüyordum. İlk sofrasından kalktığımda gece yarısını geçiyordum. Birbuçuk vapuruna zor yetişmişim. Hava oldukça soğuk ama, kışım kışım, içeride oturdum, güverteye çıkam.

Vapurun burunda bir karaltı var. Sarayburnu açıklarına gelince, karaltıma ay ışığında belli olan kıpırdamışlarım hiç beğenmedim. Yarı beline kadar korkuluktan aşağı sarkıyor, sonra kendini denize atmaktan cayıp geri çekiliyor. Bir iki... I-ıh, adamın niyeti bozuk. Burna doğru yürüdüm. Beni görünce tahta saraya oturdu. Yandan taktım. Yüzümlü ay ışığında tamdim. Eekiden bir iki yerde selamlaşmışız, konuşmuşuz var ya, kim olduğunu çıkaramadım.

-Merhaba... dedim.
Öğün bir sesle,
-Merhaba... dedi.

-Nasılsınız?
Sesi serteldi:
-Ne o, sen de mi akıl vereceksin?
-Yoo, estâğfurullah... dedim.
-Bilirim, bilirim hepimizi, dedi, akıl vermeden duramazsınız.
Yanına oturdum.
-Ne oldu, dedim, hiçesiz camuz salkımış. Anlatın, açıkların.
-Bir cigara ver de anlatayım... dedi
Cigarayı tutan eli titriyordu. Cigara-dan derin derin üst üste birkaç soluk çekti.
-İşsizim, dedi, iki aydır iş arıyorum. Ama sakın akıl vermeye kalkma ha...
-Hepimiz işsizlik çekti. İşsizlik çekmeyen var mı?
-Yalnız işsizlik olsa iyi... İcra memurları bugün hacce geleceklerdi, bu bir. Üç aydır atlatmışım ev sahibine gelecekti, iki. Elektrikli kestirler, bu üç. Bir kor-

şu kadın, eczaneden ilaç yaparmam için beş lira vermişti. "İlaç yarın yapacak-lar" diye parayı yemiştim, bu dört.
-Öyledir, belâlar gelince aycak sopcak gelir...
-Hepsi belâ değil, iyi şeyler de gel-di. Bir arkadaşım, Kartal'da fabrikası olan bir dostuna benim gibi bir mektup yazdı. Mektubu götürünce beman iş bulacaktım bugün.
-Bu çok iyi...
-Ama Kartal'a gidecek yol param yoktu, gidemedim. Sonra bu gece bir eve çağırılmışlardı beni. Zengin bir kadının ta-metracıklarıydı. Kadın beni beğenince evlenecektik. Ama gidemedim ki... Şu halime bak, barbere gidip saçımı kestirecek param bile yok. Affedersiniz, akıl vermeden bir cigara daha verir misiniz?
Verdim.
-Dün öğleyin yedim içim keşme çorba-

sayle duruyorum, otuz seks saat oluyor. Hepinden beteri, Allah kahretsin, cigaram da yoktu. Sabah erkenden evden çıktım. Akıma Fikret geldi. Bir zamanlar bana ona yardım etmiştim. İki yıldır ben görmeyeli zengini olmuş. İki yüz lira verese, benim bütün işim görülür. Cigarasından başım dönüyor, ağıltan midam ka-mıyor. Yürüye yürüye Perşembe Pa-sarı'daki yazhanesine gittim. Dayak döşeli yazhane. Yamada üç-dört kişi çalışıyor. Nasil olsa iki yüz lira verir. Borç değil mi?

-Fikret, sıkıntıdayım. Bana biraz yardım et... dedim.
-Ne demek, tabii... dedi, arkadaşlık böyle zamanda belli olur. Bilirsin, ben arkadaş cankayım.

BİR AKIL VEREYİM

Darda kaldığın bir zamanda beni hatırla
düğün için teşekkür ederim. Nedir miontın?

İki yüz lira istesem, yamanda kredim
düşecek. Belki daha çok verir diye,

-İştisim, dedim, paraya ihtiyacım
var...

-Hımm... dedi, bak, sana bir akıl
vereyim. Kulağın aç, beni iyi dinle. Sen
ne yap, biliyor musun?

-Ne yapayım?

-Sen şimdi hemen bir arsa al. Anladın
mı? Çünkü piyasa enflasyonu gidiyor. Böyle
zamanda parayı gayri menkule yatır-
mah. Bu akıl sana baban olsa vermez. O-
tuz bin liraya bir arsa alsan, bir ay için -
de elli bine satar mın. Al sana havadan yir-
mi bin lira kazanç. Nasılı?

-Güzel...

-Parayı kazandım diye yan gelme. Bu
sefer elli bine başka bir arsa al, bir ay
geçmez, seksen, doksan bine satar mın.

Ne diyeyim, içimden söylüyorum. Elimi
omazama koydu:

-Hadi hadi. Hiç durma, boşuna vakit
kaybetmeye gelmez. Her geçen zaman a-

leyhine işliyor. Bir günde arsalar yüzde
on pehailanıyor. Durmak sende için zarar.

Ne duruyorsun, hadi...

Başım dönüyor. Koltuğa dayanarak
taktım.

-Teşekkür ederim.

-Hiç şey değil kardeşim. Ne zaman ba-
şın sıkırsa Allah'a şükra bana gel. Gel-

mezsen darılırım.

Merddiveni inerken arkandan sesleni-
yor:

-Bütün param arsaya kapat. Korkma,
zarar etmezsin.

Arukut Bülent akıma geldi. Akıldan
sallana sallana Beşoğlu'na çıktım. Bir de
bulamazsam... Yüz lira olsun verir ya...
Yüz lira benim için mi bu günlük görür

Hacizle kira kalsan. Elektrikli açtırırım .
Komşu kadının eczaneden ilaçını yapıtı-
rım. Karnımı bir güzel doyurur, cigara
alıp, traş olur. Önce Kartal'a, sonra da
zeşge kadına giderim.

Bülent yerideymiş.

-Bülent kardeşim, dedim, ben çok sa-
kontadayım... Acaba bana...

Sözümlü ağzıma tüküdü:

-Bak, sana bir akıl vereyim.

-Ver, dedim.

Başını tavana kaldırdı, düşündü, dü-

şündü,

-Sen İngilizce biliyorsun; değil mi ?

dedi.

-Eh biraz... dedim.

-Yok yok, bilirdin... Sen ne yap, bi-

liyor musun?

-Ne yapayım?

-Sen şimdi hemen bir pasaport al. At-

la bir uçağa, doğru Avrupa'ya git. Sana

burada, bu kıvrık memlekette yazık oluyor
kardeşim. Senin değerini anlayacak yok
burada. Ne diye burada sürünüp duruyor-
sun? Git Avrupa'ya, orda sana iş çokok..
Ah senin yerinde olsam, bir dakika durur
muyum be. Hadi, hemen al pasaportunu bin
bir uçağa... Ooooh, ver elini Avrupa ...
Nasıl?

-İyi...

Akıktan barsaklarım guruldama-
ya başladı. Dışarı çıktım. Nasıl söylüyorum,

sorma...

Muharrem'e gideyim, dedim. Okul ar-

kadaşım. Ne de olsa halden anlar. Elli li-

ra olsun verir ya... Elli olmasın da yir-

mi beş olsun. Önce bir cigara akıttım. Kar-

nımı doyururum. Sonra Kartal'daki fabri-

kaya giderim; akşam da kadına...

İşli'ye kadar yürüdüm. Bereket ev-

deymiş.

BİR AKIL VEREYİM

-Aman Muharrem, dedim, nasıl sıkın-
ıdayım, anlatamam. Bana az çok bir yar-
dında bulur.

-Anlıyorum, anlıyorum, dedi, hep mi-
zın başına geldi geçti. - Biraz durdu - Bak
sana bir akıl vereyim. Dinle... Havadan
para kazanmak ister misin?

-İsterim.
-Bak, sen ne yap... Beyoğlu'nda, ama
güzel bir yerde bir mağaza kirala.

-Aman Muharrem, ben ne diyorum,
sen ne diyorsun.

-Dinle kardeşim, Akal akıldan üstün -
dür. Bir dakıka beni dinle. Büyük bir dükk-
ân olsun... Hiç sermaye istemez. Sokak-
lardan kedileri toplayıp, dükkâna doldura-
caksın. Her sokak kedisini ayrı bir kafese
koymasın. İşte o kadar. Her kafesin üs-
tüne atmasyondan, bilmem ne dâsi diye
bir tabela asacaksın. Anladın değil mi? -
Memlekette enayit zülpe çok. Cins kedî

diye gelen gelene... Sokaktan topladığın
kedileri, Çin kedisi, Hint kedisi, Tibet
kedisi, Siyam kedisi, diye yüz lıraya, iki
yüz lıraya, tutturabilirsin sat. Kedi ba...
Dil bilmez, konuşsun da seni yalancı ça-
lırsın. Namlı akıl?

İçimden "Allah belam versin..." di-
yerek dışarı çıktım. Bildiğim sövğüller az
geliyor. On kurduğum bile yok ki bir sıvatt
alayım. Açıkta, cıgarasızlıktan düğüne-
miyorum bile... Akhıma, birde Kenan
geldi. Haydi, ordan yürüye yürüye taa Sır-
ked've. On lira vermez mi bu Kenan? -
On lira verse, bir karnımı doyursam, bir
cıgara alsam, bir de Kartal'a gıtsam yer-
ter. Zengin kadına gitmekten vaz geçtim.

-Kenan, kardeşim... Çok rica ederim.
Bildğin gibi değil, durumum çok kötü...
Bana küçükçük bir yardımda bulunabilir
misin?

Ayağa kalktı. Ellerini pantaloonun

ceplerine sokup karıştırmaya, bocek pa-
raları angardatmaya başlar.

-Bak, sana bir akıl vereyim, dedi, en
iyisi sen ne yap, biliyor musun?

-Ne yapayım?

-Senin kalemin kuvvetlidir. Sen hemen
iyi bir ötele kapan. Ama sesiz, gürlütlü-
süz bir yer olsun. En iyisi Uludağ'daki o-
tellerden birine git.

-Eee?

-Sen ötelede, iki üç av kapamp kala-
caksın.

-Evet?

-İki üç ay sık dıgını, bir roman yaz.
Anladın mı? Senin romanın hangi gazete
olsa alır. Terselik oldu da alamadılar di-
yelim, Yılma. Kitapçılara götür. Sende
şu kadarlık akıl yok be... Sende ki kalem o-
lur da insan sıkın çeker mi? Bakta, ki-
tapçılar basmadı. Daha iyi. Daha çok ka-
zamın. Kendi hesabına bastır brader.

Hiç akhna gelmemişti değil mi? Namlı a-
kal?

Az daha darsam sinirden yürüğe i-
necek, oraya yığılıp kalacağım. Dışarı gide-
tim ama, yürüyemiyordum, sıkıldım yorun-
muş Hava da karardı. Kime gitsen, ne yapasam
Nuri var, Beyazıt'ta. İki buçuk lira da mu-
vermez? Hepsinde geçtim, bir çorba iç-
sam, bir de cıgara alsam yeter. İki buçuk
liramı hanyle Beyazıt'a kadar gittim.

-Nuri, kardeşim... Benim durumum
kötü, ama çok kötü... Hiç param yok...

-Çok yorgunum. Önce şöyle bir otur
kendine gel...

Hay Allah ram olsun, gördün mü insan
evlâkı.

-Kime gittimse... Hepsel de...

-Çiledir, bilirim. Herkes bir akıl
verir değil mi?

BİR AKIL VERİYİM

Kulak asma onlara. Herkesin kendi akli kendine yeter... Dinle, bak, ben sana şimdi bir akıl vereyim.

Ehmi masamın üstündeki madeni tablaya attım ama, bende güç kalmamış, ağır tablayı kaldıramadım ki, kafama fırlatayım.

-Bak, kardeşim, en iyisi sen ne yap biliyor musun? Sen bir tabakhane aç. En iyisi bu...

-Yahu, param yok, diyorum sana... Anlamıyor musun?

-Anlıyorum. Bu iş için para istemez bürader. Bir tabakhane açacaksın, okadar. Beş on adam tutacaksın. Sokak köpekleri var ya, tutup tutup getirecekler. Köpeklerin derilerini yüzdürüp tabaklatacağın. Bak, hiç kimenin aklına gelmez. Köpek derisi ne para ediyor biliyor musun? Kaşın eldivenleri hep köpek derisinden yapılır. Ne diye düşünüyorsun? Hemen bir ta-

bakhane aç... İstanbul sokakları başıboş köpek dolu...

-Ben bir gemi alsam namlı olur?

-Gemiyle ne yapacaksın?

-Hiç... Alayım diyorum işte. Alayım bir gemi, bakalım nasıl olacak?

-Sen gemiyi bırak. Sana verdiğim bu akıl, gemiden çok daha kazançlı. Dinle beni, hemen bir tabakhane aç...

Sokağa çıktım, karanlık... Aksaray'da Naci var. Zengin değil ama olsun. Para istemem, bir yemek olsun yedirir ya, bir cigara verir ya... Naci'ye gittim ama, bende de adım atacak derman kalmadı.

Karşı karşıya oturduk.

-Naci kardeşim, halimi görüyorsunuz.. Konuşacak takatim yok...

Naci,

-Vah vah, dedi, ne olmuş sana böyle?

-Yaa, hiç sorma...

-Dur, ben sana bir akıl vereyim.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://raptoey.org>

8

Kurvetim yok ki, suratına bir yumruk indiriyim. Ne yapayım? Kısa kısa ara-lıklarla tuh tuh diye suratına tükürmeye başladım.

-Ne yapıyorsun yahu? dedi.

-Hiç... Bende böyle bir tik var...

O anlatıyor, ben yavaş yavaş tükürüyorum.

-Bak, sen ne yap... Sana bir akıl vereyim. Sen bu durumda hiç bir işlemler veremezsin. Önce bir iyice dinle. Sınır-ların yatışsın. Ya... Mesela ne biliyim ben, Yalova kaplıcalarına git... On beş-yirmi gün sert üstü yat, aklın başına gel-sin. Ondan sonra ne yapacağım düşün... Tükürme böyle yahu. Bak senden ne hale gelmişin. Sen benim aklımı dinle, ben-ce bir dinlen, kendine... Tükürme be!.. Tükürmüyorum ki istediğimi gibiyim.

Dışarı çıktım, işte ancak bu saatka-dar Köprü'ye gelebilirdim. Bu vapura bin-

dım. Bir cigara daha verir misiniz?

Cigara verdim. Vapur Kachky'e ya-nagıyordu.

-Şimdi, dedi, benim vapur biletim de yok... Param da yok... Çıkarken cesatı bilet kesecikler... Ne yapacağım?

-Bakınız, size bir akıl vereyim, dedim, vapurun halısına girin... Yarım saat sonra çıkarsınız.

Vapur merdiveninin basamağına yı-lılıp kaldı.

Ben otobüsü kaçırmamak için aceleyle iskeleyle atlayıp otobüse duracağım koş-tum. Aradan epey zaman geçti. Bir gün yi-ne vapurun lüke salomunda otuyordum. Arkamda konuşanlardan biri öbürüne,

-Bak sana bir akıl vereyim. Sen ne yap en iyisi biliyor musun... diyor.

Dünlü bakım, şimdi başkasına akıl veren oydu... Sirtında kalın bir paltı var-dı

-SON-